

המשרת האישי של ידלין בכלא

והיחסים בין רכטמן לסוהרים

צוויג על הכיסא הפליט: "אני מבין שעל הכיסא הזה ישב קודם שר-האוצר ייגאל הור" ביץ". כששאלו אותו חברי הר ועדה הגדהמים איך הוא יודע, הסביר אלנצוויג: "ההשגחה העליונה מסרה לי". רק אחרי שהכל נמתח הצביע על גבי עים ריקים של מעדני טנא נוגה שהיו זרוקים מתחת לי כיסא. כידוע נוהג הורביץ, שר העביר את הבעלות על המח

לקח את החפצים שלו ועבר לגור בביתו, אולם כשגילו זאת שלטונות הכלא הם הורו לו לחזור לאוהל. אברון התחכם להם, ומדי לילה היה מעביר את החפצים שלו לביתו, ובכך קר חזרה לאוהל. עד ששלטר נות הכלא גילו זאת והעבירו אותו למחנה אחר בכלא.

אסיר אחר שעליו מדווח חיים הוא ה"כ לשעבר וראש

אתה, חבוב, תישן הלילה ב"הילטון".

על אסיר אחר, **מושה פדל**, מי שהיה מנהל המכס, כותב אותו חיים רק טובות. הוא מספר שפלד, שאותו הוא מכנה רק בתארו, "מנהל הר המכס", היה טיפוס חברותי, עזר לאסירים, לא בחל בשום עבודה וכה באהדתם של האסירים. אחד מתפקידיו של פלד בכלא הוא להיות הכרוז המשדר את ההודעות ברמקול. כדי לגרום לרוח טובה בכלא היה פלד מוצא כל מיני דרכים כדי להפוך את ההכרזות שלו למשעשעות. הוא היה מכריז הכרזות כמו: "בוקר טוב לכם, דיירי הקיבוץ. נא להתעורר. עת הביקורים הגיעה". אולם בעוד אסירים אחרים כיהרשע **בן ציון** זכו בחנינה, לא הסר כים שר-המישפטים **שמואל תמיר** לחון את פלד.

אסיר אחר שעליו כותב

ישיבת הנהלת המיפלגה הליברלית, שנערכה בשבוע שעבר, היתה עליוה במיוחד. אחד הנואמים ציין כי על חברי המיפלגה להתרומם. ה"כ פסח (פייסי) **גרינר** הגיב, לקול צחוקם של המשתתפים: "מה זה להתרומם? אני לא רוצה שירימו אותי, אני לא עליו". ח"כ **שרה לררן** הסר מיקה עד לשורשי שערותיה וגערה בגורפר: "תפסיק צב הגסויות אלה".

ח"כ **תמר אשל** הציגה בעת הדיונים על תקציב הכנסת, לחיוב כל אחד מהיירדים הבאים לכנסת בדולר אחד דמי-כניסה. ח"כ **חיים קאופמן** תמך בהצעתה, ואמר: "ראו נוכל להכריז על הכנסת כעל יצואן מצטיין".

אחד מאסירי כלא-מעשי יהו שהשתחרר באחרונה, ה" מודה רק בשמו הפרטי, ח"כ, כתב רשימה במעריב,

מלך ליום אחד

ר משך שנה תמימה נאלץ משה סגל-קניגסברג לקרוא "הייל היטלר" בכל בוקר בבית-הספר. בוקר אחד, כשר היה בן 9, לקחה אותו אימו, חנה, כיום בת-79 נמצאת ור פעלתנית, ועלתה ארצה. היא התיישבה ברחוב טרומפלדור, פינת היס-התיכון. מאז היא מלווה את בנה יחידה, הידוע היום כחבר-הכנסת משה מרון, לאורך כל דרכו ומנסה גם לכוון אותה כאילו "ביד הר גורל".

חנה, אף כי מרבית חייה עברו בתל-אביב יודעת רק שלושה מישפטים בעברית: "בוקר טוב", "מה לעשות" ו"אין בריהו".

כשהגיע הילד לבית-הספר בניהודה, אמר לו המנהל: "תראה, ילד, אתה לא יודע עברית, אז תרד כיתה. תעלה למעלה ותיכנס בדלת הראשונה מימין". משה הקטן עלה ונכנס, כי לא הבין עברית. לאחר הראשון משמאל. שמו נה חודשים לא הרגישו בטעות, ואחר כך התברר כי הילד קפץ כיתה. "הייתי ילד שקט, ה" משחק עם הנמלים בחצר". מספר הח"כ, סגן יושב-ראש הכנסת, שכיהן השבוע במשך יומיים כאיש מס' 2 במדינה, "וזה בכלל לא היה לטובתי. הייתי תמיד קטן מכולם, הבנים צחקו עלי, והכנות לא הסכימו לחיזור שלי".

זה היה המיקרה הראשון שחייו של מרון (מהררן, לא מירון), אחרי באו רבים ומוציא לחים ממנו. כשהיה בבית-הספר התיכון, ערך עיתון שכונתי משפחתי, כששותפו היה נער בן גילו, הייני שטרנבך, אשר לימים התפרסם כסופר-עיתון נאי בשם עמוס אילון. "האמת היא שתמיד רציתי להיות עיי תונאי", מספר מרון בנענועים, "אלא אמא החליטה שמעיתון אי-אפשר להתפרנס בכבוד, ולדעתה הייתי צריך להיות עורך-דין. יום אחד היא לקחה אותי לאחת שקוראת בכ"י-ד ובתביד. היא אמרה לי שיש לי חוש-צדק מפותח, ורצוי לעולם שאני אהיה עורך-דין. השתכנעתי ונרשמתי לבית-הספר למישפטים".

כמו שאני מכירה את אמא שלי, אומרת אהובה, אשתו היפה של משה, "אז היא בטח קבעה קודם עם האשה הזאת, ואמרה לה מה לומר". מרון מחייך ואומר: "היא גם בטח שילמה לה שתגיד".

פאול קולק

עורך-הדיון ואחיו של ראש עיריית ירושלים טדי קולק, הופיע לפתיחת מיסעדת יוקרה בירושלים. השוערים שלא הכירו אותו שאלו אותו לשמו והוא השיב: "קולק". השוער שמע את השם חשב שפאול קולק מנסה להכנס למסיבה שאליה לא הוזמן ואמר לו: "אל תבלבל לי את המוח, אני מכיר את ראש-העיר" רק בעמל רב, ואחרי שראש-העיר, שהיה אף הוא במיסעדה התבקש לזהות את אחיו, הניחו לפאול קולק להכנס למסיבה. בתמונה הוא נראה עם ורד קולק, בת האח השלישי של המשפחה המפורסמת.

לבות לידי בניו, להרעיף על משתתפי הישיבות שבהן הוא נוטל חלק מעדני חלב וגלילות.

על הצעה לתיקון הר הוקה הסובייטית סיפרו חברי רות מישלחת הנשים הירושלית שהגיעו השבוע לישראל כאורחות המיפלגה הקומוניסטי סית הישראלית. בין חמש הנשים היתה **לידיה קוביאק**, חברת הסובייט העליון, ו**מר גרנט ואלנטינה**, רופאה ביר

רורגית המשמשת מנהלת בית-חולים בסיביר. הנשים נפגשו עם נציגות אירגוני-נשים בישראל והסבירו כי בארצן מתנהלת מילחמה של נשים למען שינוי החוק הקובע שיוויין חובות וזכויות בין הגברים לנשים. הגבר הוא לא השאיר פה שלבו, אמרו האורחות מברית-המועצות, ואיננו מטי רתלה שלנו, ולכן איננו רוצות שיוויין. דרכנו בכיוון אחר לגמרי, אנחנו מעל לגבר".

לשאלת המארחות הישראליות ענו הרוסיות, כי הן אינן מכירות כלל את השם **איריה נרדל** וכי אין בבית-המועצות בתי-חולים פסיכיאטרים לטיפול במתנגדי הר מיסטר.

עיריית רחובות לשעבר **שמואל רכטמן**. חיים מספר כי רכטמן היה אהוב על האסירים, וכאשר היה שומע את הוויכוחים האינטרסטיים שלהם היה אומר: "אתם ראויים לה" יות חברים בבית-המחוקקים". לדברי חיים הכיר רכטמן במיר הירות רבה את חשיבות יחסי-הציבור בקרב הסוהרים, ודאג להתחבר עליהם כדי שחיוו בו כלא יהיו נוחים יותר.

על שם מי קרויה גיבית עת החרסינה, שעליה מבקשים אנשי קריית ארבע להשתלט? על שמו של אלוף (מיל.) **אהרן רין חרסינה**, שעמד ב-1967 בראש ועדה לקביעת שמות באיור תברון. "באחד המקור מות היה ג'בל", סיפר חרסינה לאף אחד מאנשי הוועדה לא רצה לטפס לפיסגתו ולברר, כפי שנהוג, מה קורה שם. המשכנו ללכת, ואני סימנתי במפה את שם מישפחתי, שאר שר אחרי-כך עליידי שילטונות צה"ל".

לוועדת השרים לענייני חקיקה הוזמן יועץ שר-הבריאות, הד"ר **אבי אלנצו** ור"ג, לדין בחוק הביטוח הר ממלכתי, כאשר התיישב אלנ-

אדר ויליאמס

שחקן הכדורסל של מכבי תל-אביב חזר בסוף השבוע שעבר מיוגוסלביה, שם שיחקה וניצחה מכבי תל-אביב את קבוצת פרטיזן, הביא עימו טלוויזיה ציבוענית. הפופולריות של ויליאמס לא עורה לו אצל פקיד המכס הנוקשים. הם פתחו את הארגז שבו היה המקלט, בדקו את שנת הייצור שלו ואת הדגם, וחייבו את ויליאמס במלוא סכום המכס. ויליאמס שילם ועזב את הנמל.

חיים הוא **אפריים אברון**, מנכ"ל חברת פאן לון, שאותו הוא מכנה בתואר "מנהל הר בנק". חיים מספר על נאומיו חוצבי הלהבות של אברון שר הבטיח לאסירים להילחם נגד שרירות הלב של המישטרה והשלטונות, אולם כאשר רצה לעבור למחנה ג', שהוא המח" נה הקל ביותר בכלא-מעשיהו, הצהיר אברון: "אני מפסיק עם כל המילחמות שלי למען האסירים ומתחיל להילחם לי מען המעבר שלי למחנה ג'".

חיים מספר על אברון שהוצב באוהל ולא בביתו, הוא

שבה תאר את התנהגותם של האישים השונים שהיו חבריו בכלא. על **אשר ידלין** סיפר כשהוא מזהה אותו לו בכינוי "הנגיד המיועד", שהוא היה מוקד לשינאת כל האסירים שר שנאו אותו על כך שהוא רכש בכסף את שרותיו של משרת אישי מבין האסירים, ולא עשה שום עבודה בעצמו. חיים מסר פר כי כאשר הגיע ידלין לכלא הוא התבונן לעבר המיטה שר היתה מיועדת לו, ושאל את האסיר שעמד לידו: "תגיד לי, אני אשן כאן הלילה?" האסיר ענה לו: "מה פיתאום?"